

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 14/2006

Μεταξύ:

UNIPLANT LTD

Αιτούντων

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

κ. Ιωάννης Π. Πογιατζής, Πρόεδρος
κ. Μιχαλάκης Χριστοφόρου, Μέλος
κ. Πέτρος Φρακάλας, Μέλος
κ. Άγγελος Αγγελίδης, Μέλος
κ. Χριστόφορος Χριστοφίδης, Μέλος

Αιτούντες:

UNIPLANT LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κο Γιώργο Τριανταφυλλίδη, Δικηγόρο
2. κα Νάταλη Παρτασίδου, Δικηγόρο
3. κο Τάκη Καρπή, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας
4. κο Λοίζο Έλληνα, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας
5. κο Κώστα Ιωάννου, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κο Ιωάννη Κουρτελλή, Ανώτερο Ηλεκτρολόγο Μηχανικό, Η.Μ.Υ.
2. κο Χριστάκη Σκουφάρη, Τεχνικό Μηχανολογίας, Συντονιστής Επιτροπής Αξιολόγησης

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 20 Απριλίου, 2006

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Οι Αιτητές στην παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή προσβάλλουν την απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής να μη προχωρήσει στην υπογραφή της σχετικής σύμβασης και να κατάσχει την εγγύηση συμμετοχής της στο διαγωνισμό αρ. 197/05/Α/ΗΜΥ που αφορούσε την προμήθεια και συντήρηση δύο αυτοκινούμενων σαρώθρων.

Τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης έχουν συνοπτικά ως ακολούθως:

1. Οι Αιτητές είχαν επιλεγεί από την Επιτροπή Αξιολόγησης για ανάθεση της σύμβασης για προμήθεια και συντήρηση των πιο πάνω αναφερόμενων σαρώθρων. Προς τούτο τους αποστάληκε η σχετική επιστολή ανάθεσης ημερομηνίας 7.12.2005.
2. Υπήρχε ρητός όρος στα έγγραφα του διαγωνισμού στον οποίο αναφέρεται ότι ο προσφέρων στον οποίο θα ανατεθεί η σύμβαση οφείλει να εξασφαλίσει και υποβάλει στην Αναθέτουσα Αρχή μεταξύ άλλων πρωτότυπο πιστοποιητικό από την Υπηρεσία Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) (εν προκειμένω γίνεται αναφορά στην Υπηρεσία αυτή γιατί το υπό συζήτηση θέμα προέκυψε από το πιστοποιητικό της Υπηρεσίας Φόρου Προστιθέμενης Αξίας) το οποίο να βεβαιώνει ότι ο προσφέρων έχει εκπληρώσει τις οφειλές του προς την εν λόγω Υπηρεσία για την περίοδο που λήγει δώδεκα μήνες πριν από την ημερομηνία της τελευταίας προθεσμίας υποβολής των προσφορών. Σημειώνεται εν προκειμένω ότι η τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών ήταν η 4.11.2005.
3. Οι Αιτητές προσήλθαν την 19.12.2005 για την υπογραφή της σύμβασης προσκομίζοντας τη σχετική εγγύηση πιστής εκτέλεσης της σύμβασης και τα πιστοποιητικά διευθέτησης των υποχρεώσεων τους προς το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, την Υπηρεσία Φ.Π.Α. και το Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Η βεβαίωση με ημερομηνία 19.12.2005 που προσκόμισαν οι Αιτητές από την Υπηρεσία Φ.Π.Α. ανέφερε επί λέξει *«Δια της παρούσης βεβαιούται ότι η εταιρεία UNIPLANT LTD με αριθμό Μητρώου Φ.Π.Α. 10008630H στις 04.11.2005 δεν είχε διευθετημένες τις οφειλές της μέχρι 04.11.2004 αναφορικά με το Φ.Π.Α..»*

Σημειώνεται ότι οι οφειλές της ως άνω εταιρείας προέκυψαν από βεβαίωση φόρου με ημερομηνία 5.9.2005. Η συγκεκριμένη εταιρεία έχει καταχωρήσει προσφυγή στο Δικαστήριο.»

5. Την 22.12.2005 οι Αιτητές με επιστολή τους προς την Αναθέτουσα Αρχή την πληροφορούσαν ότι επειδή η πιο πάνω βεβαίωση του Φ.Π.Α. ενδεχομένως να μην είναι ικανοποιητική θα προέβαιναν σε διευθετήσεις ώστε να έχουν μια αποδεκτή βεβαίωση από την Υπηρεσία Φ.Π.Α. εντός των επομένων δύο ημερών.

Στις 23.12.2005 οι Αιτητές προσκόμισαν δεύτερη βεβαίωση από την Υπηρεσία Φ.Π.Α. στην οποία επαναλαμβάνετο η πρώτη παράγραφος της πιο πάνω αναφερόμενης βεβαίωσης, ότι δηλαδή οι Αιτητές δεν είχαν διευθετημένες τις οφειλές τους μέχρι 4.11.2004. Ακολούθως γίνεται η εξής αναφορά: *«Σημειώνεται ότι η πιο πάνω εταιρεία είχε διευθετημένες τις φορολογικές οφειλές της αναφορικά με τον Φ.Π.Α. με βάση τις δηλώσεις που υπέβαλε μέχρι τις 13.9.2005. Στις 13.9.2005 εκδόθηκε βεβαίωση φόρου για τις φορολογικές περιόδους από 1.11.1997 μέχρι 30.4.2005 η οποία αφορούσε τη φορολογική μεταχείριση αποζημιώσεων από προμηθευτές εξωτερικού. Για την πιο πάνω βεβαίωση φόρου η εταιρεία υπέβαλε προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο. Η εταιρεία εν των μεταξύ προχώρησε με την πληρωμή του οφειλόμενου ποσού λόγω της βεβαίωσης υπό διαμαρτυρία με αποτέλεσμα σήμερα να έχει διευθετημένες τις οφειλές της αναφορικά με τον Φ.Π.Α.»*.

Έχει διακριβωθεί και είναι παραδεκτό ότι η πιο πάνω πληρωμή με διαμαρτυρία, όπως αναφέρεται στο συγκεκριμένο πιστοποιητικό έγινε την 23.12.2005.

6. Στη συνέχεια, η Αναθέτουσα Αρχή αφού διαβουλευτήκε με την Αρμόδια Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων – το Γενικό Λογιστήριο - και αφού έλαβε γνωμάτευση από τη Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας στην οποία της υποδείχθηκε ότι δεν της παρέχεται οποιαδήποτε ευχέρεια να παραγνωρίσει τις θέσεις που εκφράζονται από την Υπηρεσία Φ.Π.Α. στη σχετική βεβαίωση, όπως εκτίθεται πιο πάνω, προχώρησε στη κατάσχεση της εγγύησης συμμετοχής των Αιτητών.

Οι Αιτητές σαν λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης επικαλούνται τα ακόλουθα:

- (α) Το αναφερόμενο πιστοποιητικό που εξέδωσε η Υπηρεσία Φ.Π.Α. ημερομ. 23.12.2005 είναι εσφαλμένο και δεν συνάδει ούτε με το άρθρο 40(1)(στ) του Ν. 101(Ι)/2003 ούτε και με τον όρο 1.3 των εγγράφων προσφοράς. Και τούτο γιατί, κατά τους Αιτητές, σε κανένα σημείο του Νόμου και των εγγράφων προσφοράς αναφέρεται η υποχρέωση για διευθέτηση των οφειλών προς το Φ.Π.Α.. Είναι σαφές, κατά τους ισχυρισμούς των Αιτητών, ότι η *«εκπλήρωση των υποχρεώσεων»* σχετικά με την πληρωμή του φόρου, διαφέρει ουσιαστικά από τον όρο *«διευθέτηση»* οποιασδήποτε οφειλής.

Περαιτέρω, οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι το αναφερόμενο πιστοποιητικό του Φ.Π.Α. είναι βασισμένο πάνω στις πρόνοιες του άρθρου 7(1) του Νόμου 102(Ι)97 ο οποίος έχει καταργηθεί και αντικατασταθεί από το Νόμο 101(Ι)/2003 και ο οποίος εφαρμόζεται στον επίδικο διαγωνισμό.

Σαν τελική κατάληξη στους πιο πάνω ισχυρισμούς οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι είχαν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους προς το Φ.Π.Α. σύμφωνα με την Κυπριακή Νομοθεσία. Και τούτο γιατί ο Νόμος περί Φ.Π.Α. (Ν. 95(Ι)/2000 όπως τροποποιήθηκε) και συγκεκριμένα το άρθρο 51Α(2)(α)(ii) δίδει ρητά το δικαίωμα στο φορολογούμενο ο οποίος διαφωνεί με βεβαίωση που εκδίδει ο Έφορος Φ.Π.Α. να προσφύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος και σε τέτοια περίπτωση ο φορολογούμενος δεν έχει την

υποχρέωση να καταβάλει τον οφειλόμενο φόρο πριν εκδοθεί η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Οι Αιτητές τέλος ισχυρίζονται ότι έστω και αν ο Έφορος Φ.Π.Α. αποφάσισε ότι η Αιτήτρια εταιρεία δεν είχε εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της σχετικά με την πληρωμή του Φ.Π.Α., πράγμα το οποίο αρνείται, ο αποκλεισμός των Αιτητών δεν είναι αυτόματος. Και τούτο γιατί το άρθρο 40(1)(στ) του Ν. 101(Ι)/2003 καθορίζει ότι *«κάθε οικονομικός φορέας μπορεί να αποκλειστεί από τη συμμετοχή σε διαδικασία ανάθεσης.....»*. Τούτο, κατά τους Αιτητές, δίδει δικαίωμα στην Αναθέτουσα Αρχή να ασκήσει τη διακριτική της ευχέρεια με βάση όλα τα γεγονότα της υπόθεσης και ιδιαίτερα το γεγονός ότι το μόνο οφειλόμενο ποσό από τους Αιτητές αποτελούσε αντικείμενο προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο και ότι το ποσό αυτό, έστω και την υστάτη εξοφλήθηκε παρότι οι Αιτητές δεν είχαν υποχρέωση να το πράξουν.

Δεν συμφωνούμε με τις πιο πάνω θέσεις των Αιτητών. Ο Νόμος 101(Ι)/2003 στο άρθρο 40(1)(στ) καθορίζει σαφώς ότι ως αποδεικτικό της εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων των προσφοροδοτών θεωρούνται τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από την αρμόδια αρχή στη Δημοκρατία ή στο οικείο κράτος-μέλος. Για την προκείμενη περίπτωση αρμόδια αρχή είναι η Υπηρεσία Φ.Π.Α. Και οποιαδήποτε άλλη Αναθέτουσα Αρχή δεν έχει δικαίωμα να αμφισβητήσει την ορθότητα πιστοποιητικού που εκδίδεται από την καθορισμένη αρμόδια αρχή.

Κατά την άποψή μας το θέμα δεν τίθεται εάν ζητείται διευθέτηση των φορολογικών υποχρεώσεων (όπως αναφέρεται στους όρους της προσφοράς στην παρούσα περίπτωση) ή αν αναφέρεται σε εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων του προσφέροντα – προσφοροδότη. Πέραν του ότι η λέξη *«εκπλήρωση»* μπορεί και έχει πιο στενή έννοια από τη λέξη *«διευθέτηση»* δεν είναι έργο της παρούσας Αναθέτουσας Αρχής να κρίνει εάν η καταχώρηση προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος ισοδυναμεί με *«διευθέτηση»* ή *«εκπλήρωση»*, και πολύ περισσότερο να κρίνει η ίδια εάν υπάρχει είτε διευθέτηση είτε εκπλήρωση των φορολογικών

υποχρεώσεων του προσφοροδότη. Είναι υπόχρεη να δεχθεί τη δήλωση του αρμόδιου Τμήματος όπως σαφώς διατυπώνεται στο σχετικό πιστοποιητικό και εν περοκειμένω η σχετική βεβαίωση του Φ.Π.Α. ημερομηνίας 23.12.2005 ήταν σαφής, οι Αιτητές δηλαδή δεν είχαν διευθετημένες τις εισφορές τους μέχρι 4.11.2004. Γι' αυτό δεχόμαστε τους ισχυρισμούς της Αναθέτουσας Αρχής οι οποίοι συμβαδίζουν με τα πιο πάνω αναφερόμενα. Είναι σχετικό να αναφέρουμε ότι και οι Αιτητές στη γραπτή αγόρευσή τους ισχυρίζονται ότι το αναφερόμενο πιστοποιητικό του Φ.Π.Α. είναι εσφαλμένο. Και έτσι να είναι και πάλιν η Αναθέτουσα Αρχή δεν έχει δικαίωμα παρέμβασης για διόρθωσή του πράγμα που μπορεί να γίνει μόνο από την αρμόδια Υπηρεσία που το εξέδωσε δηλαδή το Φ.Π.Α.. Ούτε ενώπιον της Αναθέτουσας Αρχής ούτε και ενώπιόν μας έχει τεθεί οτιδήποτε που να αποδεικνύει το εσφαλμένο του πιστοποιητικού.

- (β) Όσον αφορά τον άλλο ισχυρισμό των Αιτητών ότι ο αποκλεισμός δεν είναι αυτόματος αλλά παρέχεται στην Αναθέτουσα Αρχή η ευχέρεια να αποφασίσει αν θα αποκλειστεί κάποιος προσφοροδότης, και στην προκείμενη περίπτωση ο ισχυρισμός αυτός των Αιτητών δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός και υιοθετούμε τους ισχυρισμούς της Αναθέτουσας Αρχής ότι εφόσον στα έγγραφα των προσφορών καθοριστούν οι λόγοι αποκλεισμού δεν παρέχεται στην Αναθέτουσα Αρχή η ευχέρεια να αποφασίσει αν θα αποκλείσει κάποιον ή όχι, δεδομένου ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις αποκλεισμού. Τούτο επιβάλλεται για σκοπούς ίσης μεταχείρισης, διαφάνειας και χρηστής διοίκησης. Η Αναθέτουσα Αρχή επικαλέστηκε την απόφαση του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις υποθέσεις 2126/04 και 227/04 στις οποίες γίνεται αναφορά σε όλα τα πιο πάνω θέματα αλλά και ειδικότερα του αποκλεισμού προσφοροδοτών όπου αναφέρεται στη δυνατότητα των κρατών μελών να επιλέξουν όλες ή κάποιες από τις περιπτώσεις αποκλεισμού είτε στη νομοθεσία τους είτε ως προς συγκεκριμένο διαγωνισμό. Όμως, αφ' ης στιγμής επιλέξουν τις περιπτώσεις αποκλεισμού που θα εφαρμόσουν, δεν έχουν ευχέρεια να αποφασίσουν στα πλαίσια ενός συγκεκριμένου διαγωνισμού αν θα τις εφαρμόσουν ή όχι. Και όπως αναφέρεται στην παράγραφο 32 της πιο πάνω απόφασης, οι αναφερόμενες προϋποθέσεις αποκλεισμού πρέπει να καθορίζονται σαφώς εκ των προτέρων ώστε οι

ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν με απόλυτη βεβαιότητα τις απαιτήσεις της διαδικασίας γιατί τούτο επιβάλλουν οι αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης.

Με βάση τα πιο πάνω δεν θεωρούμε σκόπιμο να ασχοληθούμε με άλλα σημεία που εγέρθηκαν στην ακρόαση της προσφυγής. Βρίσκουμε ότι η Αναθέτουσα Αρχή δεν έχει παραβιάσει με οποιοδήποτε τρόπο το ισχύον δίκαιο. Ως εκ τούτου η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή κρίνεται αβάσιμη και σαν συνέπεια η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται.